

KOPI

✓

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag
Statens Hus
7468 Trondheim

Deres ref
2002/06830-621.1

Vår ref
200305883-AAFBU2

Dato
06.01.04

Fylkesmannens kompetanse i klagesaker etter lov om barneverntjenester § 6-6

Vi viser til fylkesmannens brev av 18. oktober 2002 der det bes om en nærmere avklaring av fylkesmannens kompetanse i klagesaker etter barnevernloven § 6-6. Departementet beklager at det har tatt lang tid å besvare henvendelsen.

Fylkesmannen spør om begrensningen i barnevernloven § 6-1 medfører at fylkesmannen ikke kan overprøve kommunens vurdering av plasseringsspørsmålet når det er tatt stilling til dette i vedtaket som påklages. Fylkesmannen finner at dette kommer særlig på spissen i de klagesaker hvor kommunen fatter vedtak om å avslutte et tiltak, barnet har vært plassert over lengre tid på en bestemt institusjon og klagen fra parten gjelder ønske om fortsatt plassering på denne institusjonen. Fylkesmannen stiller spørsmål ved om begrensningen i klageadgangen medfører at Fylkesmannen kun kan ta stilling til om det fortsatt er grunnlag for plassering utenfor hjemmet etter § 4-4 femte ledd, selv om fylkesmannen vurderer at det beste for barnet i denne saken er en fortsatt plassering på den konkrete institusjonen.

Det følger av barnevernloven §§ 6-5 og 6-6 at enkeltvedtak som barneverntjenesten har truffet i saker som ikke hører under fylkesnemnda kan påklages til fylkesmannen og at fylkesmannen kan prøve alle sider av vedtaket, også de skjønnsmessige. Det er departementets syn at fylkesmannen i forbindelse med sin klagebehandling, alt ut i fra sakens karakter og hva som er påklaget, har adgang til å vurdere både hvorvidt det er behov for hjelpetiltak og i så fall hvilket hjelpetiltak. Dersom barneverntjenesten avslår en søknad om et hjelpetiltak og dette påklages må fylkesmannen således etter en konkret vurdering kunne treffe nytt vedtak om at hjelpetiltaket skal gis.

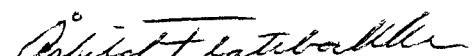
KO

Som en konsekvens av dette kan fylkesmannen fatte vedtak om at et barn skal tilbys institusjonsplass. Etter departementets syn er det imidlertid tvilsomt om det ligger innenfor fylkesmannens myndighetsområde etter barnevernloven § 6-6 første ledd å treffe vedtak om at et barn skal tilbys en konkret institusjonsplass. Det vises i denne forbindelse til at det fremgår av forarbeidene til barnevernloven (Ot.prp. nr. 44 (1991-1992) s. 79) at tildeling av plass i institusjon ikke er å anse som et selvstendig enkeltvedtak som kan påklages til fylkesmannen etter barnevernloven §§ 6-5 første ledd jf. 6-1 annet ledd.

Det følger av barnevernloven § 8-4 annet ledd at det er barneverntjenesten som har ansvaret for gjennomføring av vedtak om plassering. Etter barnevernloven §§ 9-4 og 9-5 er det videre barneverntjenesten og fylkeskommunen (fra 1. januar 2004, statlig regional barnevernmyndighet) som har det økonomiske ansvaret for plasseringer i institusjoner. Det følger av dette at det er rimelig at det er disse instansene som kommer til endelig enighet om den konkrete plassering av den enkelte barn.

Med hilsen

Kari M. Ofstad (e.f.)

Åshild Flatebakken